

Arrest

nr. 238 062 van 7 juli 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Syrische nationaliteit te zijn, op 16 december 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken, verlengd door het koninklijk besluit van 26 mei 2020.

Gelet op de beschikking van 15 juni 2020, die de partijen in kennis stelt van het motief waarop het beroep op het eerste zicht door middel van een louter schriftelijke procedure kan ingewilligd of verworpen worden.

Gelet op de pleitnota van de verzoekende partijen van 30 juni 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan verzoekers de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen houdende de beëindiging van de behandeling van het verzoek.

De Raad stelt vast dat de bestreden beslissingen genomen zijn in toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet dewelke bepaalt dat de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming neemt indien de verzoeker geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft.

2. Uit de bestreden beslissingen blijkt dat verzoekers geen gevolg hebben gegeven aan de oproeping d.d. 19 augustus 2019 voor het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat voorzien was op 9 september noch aan de oproeping d.d. 24 september voor het persoonlijk onderhoud voorzien op 17 oktober 2019. Tevens blijkt dat verzoekers geen geldige reden hebben meegedeeld ter rechtvaardiging van hun afwezigheid binnen de vooropgestelde termijn.

3. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt vooreerst dat de desbetreffende oproepingen, in tegenstelling tot wat verzoekers in hun verzoekschrift opwerpen, zich wel degelijk in het administratief dossier bevinden. Verder blijkt uit de door verzoekers gedane woonplaatskeuzes (adm. doss., stukken 16 en 16B; stukken 10 en 10B), dat de oproepingen naar het correcte adres verstuurd werden. Verzoekers voeren aan dat zij tot 9 september 2019 in het Klein Kasteeltje verbleven hebben, doch werpen hiermee geen ander licht op het feit dat de oproepingsbrief van 24 september 2019 op correcte wijze verstuurd werd naar de door hen op 9 september 2019 gedane gekozen woonplaats, namelijk Rue de la Libération 41/1, 5537 Anhee. Ook de attesten van Immatriculatie van de gemeente Anhee, waarop luidens verzoekers verkeerdelijk staat aangegeven dat zij er sinds juli 2019 verblijven, vermogen dit niet aan te tonen.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de commissaris-generaal in toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet verzoekers op correcte wijze heeft opgeroepen maar dat verzoekers zonder geldige reden geen gevolg hebben gegeven aan de oproepingsbrieven die hen werden verstuurd. De Raad ziet dan ook niet in op welke wijze de commissaris-generaal onzorgvuldig zou hebben gehandeld bij het nemen van de bestreden beslissing.

Het overige betoog in het verzoekschrift doet geen afbreuk aan wat voorafgaat.

4. Bijgevolg lijkt het er op dat het beroep dient te worden verworpen."

2. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit hebben de verzoekers een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan verzoekers de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1 Verzoekers stellen in hun pleitnota van 30 juni 2020 vooreerst te volharden in de in het verzoekschrift ontwikkelde motieven.

Zij wensen, zo blijkt verder uit de pleitnota, hun kwetsbaar profiel te benadrukken naar aanleiding van hun moeilijk levensparcours in het thuisland hetgeen een verlenging kende in Griekenland. Verzoeker, de heer A, vertoont een heel kwetsbaar profiel en wordt in België psychologisch opgevolgd naar aanleiding van verscheiden opgelopen trauma's, zo stellen zij.

Verzoekers vrezen in geval van terugkeer naar Griekenland in extreme armoede te moeten leven vermits zij geen mogelijkheid hebben om een inkomen te bekomen en zij halen tevens de nieuwe en verergerde actuele precaire toestand aan die aan de "coronavirus crisis" te wijten is. Zij zetten verder uiteen dat de grenzen gesloten blijven in Griekenland zodat er een aankomst niet mogelijk is, en zij menen dat de grenzen slechts geleidelijk aan terug open zullen gaan en dat dit "geenszins inhoudt noch dat Griekenland toeristen zoals vroeger zal aanvaarden, noch dat toeristen zich zoals vroeger naar Griekenland willen of mogen gaan, noch dat luchtmaatschappijen paraat zullen zijn om die bestemmingen te bedienen".

Verzoekers betogen verder dat Griekenland dankzij drastische maatregelen de crisis vrij goed heeft kunnen beheren, doch zich thans in een verergerde financiële toestand bevindt die omwille van de beperkingen om te reizen nog erger kan worden. De inkomsten en de tewerkstelling in Griekenland is immers grotendeels afhankelijk van het toerisme, zo oordelen zij.

De pleitnota luidt verder: *“De verzoekende partij als erkende vluchteling, - voor zover de status niet ingetrokken werd omwille van haar langdurig verblijf buiten Griekenland, heeft thans geen recht meer op materiële hulp die zes maand na de toekenning van de status stopgezet wordt, maar zal derhalve geen mogelijkheid hebben om aan een werk te geraken. Dat een daling van het toerisme een rechtstreeks impact heeft op de officiële tewerkstelling maar ook op het zwart werk en in fine de bedelarij. De verzoekende partij heeft als vreemdeling en vluchteling die de taal niet machtig is geen kans om in aanmerking te komen voor een job als een autochtoon er naartoe streeft, maar zal evenmin in die omstandigheden in aanmerking komen voor informeel werk”.*

Verzoekers voegen nog toe dat de sanitaire crisis ook de grenzen van het gezondheidssysteem hebben aangetoond, een systeem waartoe de armen geen toegang hebben.

Zij menen tot slot dat de beslissing van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze elementen en de gevolgen van de crisis niet tegemoet komt. Zij verwijzen naar en citeren uit persartikels ter ondersteuning van hun argumentatie waarbij zij nog aangeven dat deze elementen ook in samenhang met de groeiende vijandigheid van de Grieken ten aanzien van vluchtelingen – al dan niet erkend – dienen te worden aanzien; een vijandigheid die naar geweld uitgroeit. Verzoekers voeren tevens nog aan dat de Europese Commissie Griekenland nogmaals heeft bekritiseerd nopens het beleid omtrent asielzoekers en migranten en citeren uit *“Raad van Europa: Griekenland moet opvang van migranten verbeteren – Hoofdinhoud”* van 12 juni 2020.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoekers geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de beschikking van 15 juni 2020 opgenomen grond. Verzoekers gaan in hun pleitnota immers niet in het minst *in concreto* in op de grond in voormelde beschikking, doch ze beperken zich louter tot de stelling te volharden in de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift en zij wensen hun kwetsbaar profiel te benadrukken naar aanleiding van hun moeilijk levensparcours in het thuisland en in Griekenland waarna zij aanvoeren dat de heer A. een heel kwetsbaar profiel vertoont en in België wordt opgevolgd naar aanleiding van de verscheidene opgelopen trauma's. Voor het overige komen verzoekers met een geheel nieuwe argumentatie omtrent het coronavirus COVID-19 en de impact ervan op hun situatie.

Verzoekers laten de vaststelling in voornoemde beschikking, dat de commissaris-generaal in toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet hen op correcte wijze heeft opgeroepen maar dat zij zonder geldige reden geen gevolg hebben gegeven aan de oproepingsbrieven die hen werden verstuurd, ten gevolge waarvan de bestreden beslissingen zijn genomen in toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet dewelke bepaalt dat de commissaris-generaal een beslissing tot beëindiging van de behandeling van het verzoek om internationale bescherming neemt indien de verzoeker geen gevolg geeft aan een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek en hiervoor geen geldige reden opgeeft, ongemoeid.

Door te volharden in de middelen zoals uiteengezet in het verzoekschrift en elementen uit het verzoekschrift te herhalen of te benadrukken, brengen zij geen elementen aan die ertoe zouden nopen anders te oordelen dan hetgeen reeds in voormelde beschikking werd aangegeven. Waar verzoekers uitgebreid de situatie in Griekenland belichten en de situatie naar aanleiding van het coronavirus COVID-19 en de gevolgen ervan aankaarten, lijken verzoekers hier geheel aan voorbij te gaan. Dit houdt immers op generlei wijze verband met en betreft geen kritiek op de bestreden beslissingen, noch de beschikking. Dit is evenmin het geval waar zij bij het leggen van een klemtoon een nieuw stuk voegen bij de pleitnota, *in casu* een *“psychologisch advies”*.

Aangezien verzoekers in de pleitnota geen repliek formuleren op de in de beschikking van 15 juni 2020 opgenomen grond, dient erop gewezen te worden dat zij hierbij dan ook in het geheel niet ingaan op voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Er dient dan ook te worden aangenomen dat zij deze grond tot verwerping niet betwisten, minstens dient te worden vastgesteld dat zij er geen ander licht op werpen.

4. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft met recht toepassing gemaakt van artikel 57/6/5 van de Vreemdelingenwet en het onderhavige beroep dient derhalve te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven juli tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS